

NEWSLETTER
PRAWNO-PODATKOWY
DLA CZŁONKÓW KIGPR

AXELO FLASH

NR 10 / LIPIEC 2021

Nowe wzory znaków akcyzy na wyroby winiarskie

Z dniem 1 lipca 2021 r. weszły w życie przepisy rozporządzenia z dnia 18 stycznia 2021 r., które zmienia rozporządzenie w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy (Dz.U. 2021 poz. 203), wprowadzając nowe wzory znaków akcyzy na wyroby winiarskie.

Na mocy rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2021 r. wprowadzono okres przejściowy na stosowanie dotychczasowych wzorów znaków na wyroby winiarskie.

Zastrzec jednak należy, iż zgodnie z art. 134 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. 2020 poz. 722), **w przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał.**

Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia wprowadzenia nowego wzoru.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy niż wyżej określony (12-miesięczny) okres ważności dotychczasowych znaków akcyzy (art. 134 ust. 6 ustawy o podatku akcyzowym). W myśl powołanych przepisów, w związku z wejściem w życie wskazanego rozporządzenia, przedsiębiorcy są zobowiązani zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał w terminie do 30 lipca 2021 r.

Z kolei znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia wprowadzenia nowego wzoru, tj. do 30 czerwca 2022 r.

Oplata za jednorazowe opakowania plastikowe – pomimo upływu terminu, nadal brak ustawy

Do dnia 3 lipca 2021 r. wszystkie państwa członkowskie UE miały obowiązek wdrożyć do porządku krajowego Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Single Use Plastics) – zwaną „Dyrektywą SUP”, celem zapewnienia prawidłowego stosowania unijnych przepisów.

Zgodnie z założeniami Dyrektywy SUP, państwa członkowskie powinny dążyć do ograniczenia negatywnego wpływu na środowisko jednorazowych wyrobów z tworzyw sztucznych.

W opublikowanych wytycznych dotyczących interpretacji i wdrażania dyrektywy SUP, Komisja Europejska wskazała przykłady produktów, które uznaje się za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Są nimi m.in.:

- **pojemniki oraz butelki na napoje o pojemności do trzech litrów**, w tym ich zakrętki i wieczka,
- **wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje**, w tym ich zakrętki i wieczka,
- **mieszadła do napojów**,
- **kubki na napoje**;
- **kubki na napoje oraz wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje** – w tym ich pokrywki i wieczka,

Pomimo upływu wskazanego terminu ustawa, mająca na celu dostosowanie polskich przepisów do prawa UE, nie weszła w życie. Co więcej, projekt dotychczas nie został nawet skierowany na obrady sejmu. W chwili obecnej znajduje się on na etapie opiniowania.

W myśl projektowanych przepisów, **przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w której są oferowane opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub posiłki w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, wymienione w załączniku do ustawy, jest obowiązany pobrać opłatę od nabywającego opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub posiłki w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego** wymienionych w załączniku do ustawy.

Ponadto, przedsiębiorca ten jest obowiązany zapewnić nabywcom opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz nabywcom posiłków w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, wymienionych w załączniku do ustawy, dostępność w sprzedaży podobnych opakowań wytworzonych z materiałów innych niż tworzywo sztuczne lub opakowań wielokrotnego użytku.

Maksymalna stawka opłaty wynosić może 1 zł za sztukę opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego. Dodatkowo, **przedsiębiorca**, o którym mowa powyżej będzie **zobowiązany do prowadzenia ewidencji liczby nabytych i wydanych nabywcom opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz składania sprawozdań o liczbie nabytych i wydanych opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego.** Projekt przewiduje również zakaz wprowadzania do obrotu określonego rodzaju produktów jednorazowego użytku, określonych w ustawie.

Ruszył nowy system e-TOLL

Ministerstwo Finansów i Krajowa Administracja Skarbowa uruchomiły nowy system poboru opłat drogowych e-TOLL.

Systemem poboru opłaty elektronicznej objęta została sieć dróg płatnych dla pojazdów ciężkich (ponad 3,5 t) oraz przejazd po płatnych odcinkach autostrad Konin-Stryków (A2) i Wrocław-Sośnica (A4) zarówno dla pojazdów ciężkich, jak i lekkich. Na miejscach poboru opłat na autostradach A2 i A4 wyznaczono już pasy przejazdowe, które dedykowane są użytkownikom systemów e-TOLL i viaTOLL. Od 24 czerwca 2021 r. możliwe jest też rozliczanie opłaty za przejazd autostradą z wykorzystaniem – dostępnej w sklepach Google Play i App Store – aplikacji mobilnej e-TOLL PL.

Wygaszenie dotychczasowego systemu viaTOLL zaplanowano najpóźniej do 30 września br. W założeniu nowy system e-TOLL będzie jedynym dostępnym systemem od 1 października 2021 r.

Wprowadzenie e-TOLL wiąże się także z dodatkowymi wymogami technologicznymi. W poszczególnych przypadkach do integracji z systemem konieczna może być wymiana albo modernizacja posiadanych urządzeń. Ministerstwo Finansów zapowiedziało, że firmy transportowe będą mogły liczyć na związaną z tym ulgę podatkową.

Ochrona sygnalistów już w tym roku

Już za pół roku upływa termin wdrożenia regulacji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego o ochronie sygnalistów do lokalnych przepisów. Dyrektywa obliuguje państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiednich regulacji krajowych pozwalających na utworzenie jednolitego systemu zgłaszania naruszeń prawa Unii, który zminimalizuje występowanie działań odwetowych wobec osób zgłaszających nieprawidłowości, czyli tzw. „sygnalistów”.

Dyrektywa wprowadza trzy procedury zgłaszania nieprawidłowości przez sygnalistów: procedurę wewnątrz przedsiębiorstwa, procedurę zewnętrzną, polegającą na zgłaszaniu nieprawidłowości bezpośrednio do organów państwa oraz ujawnienie publiczne poprzez podanie do wiadomości nieprawidłowości, np. w mediach.

Co duże przedsiębiorstwa z sektora prywatnego i podmioty z sektora publicznego mogą zrobić już teraz, aby nie być zaskoczonym w grudniu 2021 r.?

Przepisy dyrektywy określają obowiązek wdrożenia odpowiednich procedur i rodzą szereg wyzwań dla przedsiębiorców związanych np. z zaprojektowaniem, wdrożeniem i obsługiwaniem kanałów przyjmowania zgłoszeń w sposób, który zagwarantuje efektywne zarządzanie procesem zgłoszeń realizowanych przez sygnalistów oraz poufność danych sygnalisty.

Istotną kwestią jest także wyznaczenie odpowiedniej osoby lub działu, które zajmą się nie tylko przyjmowaniem zgłoszeń, lecz również prowadzeniem np. postępowań wyjaśniających, raportowaniem, analizowaniem i wyciąganiem wniosków, a także udzielaniem dalszych rekomendacji.

Warto wdrożyć odpowiednie rozwiązania już teraz, dzięki czemu można odpowiednio przygotować procesy biznesowe na nowe realia prawne z odpowiednim wyprzedzeniem. Co należy zrobić? Przede wszystkim:

- wprowadzić stosowne procedury postępowania w związku z przyjmowaniem zgłoszeń od sygnalistów,
- przeprowadzić audyt procedur już obowiązujących i w miarę potrzeb je zaktualizować,
- utworzyć odpowiednie kanały przyjmowania zgłoszeń wewnętrznych.

Informowanie o najniższej cenie danego towaru lub usługi w ciągu 30 dni przed obniżką

Na stronie Rządowego Centrum Legislacji opublikowano projekt ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw, zgodnie z którym jedną z proponowanych zmian jest wprowadzenie nowego obowiązku dla sprzedawców polegającego na tym, iż przedsiębiorca w każdym przypadku obniżenia ceny towaru lub usługi podaje obok informacji o obniżonej cenie również informację o najniższej cenie tego towaru lub usługi jaka była stosowana w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Dodatkowo w projekcie pojawiły się propozycje:

- wprowadzenia nowych definicji produktu, plasowania, internetowej platformy handlowej;
- wprowadzenia przepisu dającego podstawę do zakwalifikowania jako działanie wprowadzające w błąd "działania przedsiębiorcy związanego z każdym rodzajem wprowadzenia towaru na rynek w jednym państwie członkowskim jako identycznego z towarem wprowadzonym na rynki w innych państwach członkowskich, w sytuacji gdy towar ten w sposób istotny różni się składem lub właściwościami, chyba że przemawiają za tym uzasadnione i obiektywne czynniki”;

- uregulowania przepisu, zgodnie z którym, gdy przed wydaniem decyzji w sprawie nałożenia kary nie można ustalić wysokości obrotu osiągniętego przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, ze względu na brak dostępności danych o takim obrocie, Prezes Urzędu będzie mógł nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 2 000 000 euro;
- wprowadzenia przepisów mających na celu dostosowanie regulacji do nowych pojęć z tzw. dyrektywy Omnibus, m.in. w zakresie definicji usług cyfrowych, internetowej platformy handlowej oraz dostawy internetowej platformy handlowej, czy możliwości komunikacji z konsumentem za pomocą "innych środków online".

Zmiany te mają związek z obowiązkiem implementacji tzw. dyrektywy „Omnibus” zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r., dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/29/WE oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE.

Poza zmianami, które wynikają bezpośrednio z konieczności implementacji wspomnianej dyrektywy, ustawodawca planuje również dodatkowe regulacje w zakresie umów zawieranych poza lokalem. Mają one na celu eliminację nieprawidłowości identyfikowanych przez Prezesa UOKiK. W tym zakresie proponuje się m.in. wprowadzenie prawa do odstąpienia od niektórych umów o świadczenie usług zdrowotnych zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość, czy wprowadzenie zakazu świadczenia usług finansowych na pokazach oraz podczas wszelkiego rodzaju wyjazdów zorganizowanych przez przedsiębiorcę, np. pielgrzymek, wycieczek, itp.

Ustawa ma wejść w życie trzy miesiące po ogłoszeniu.

Brak opłaty cukrowej przy nieodpłatnym przekazaniu napojów

Danina w postaci tzw. podatku cukrowego została wprowadzona 1 stycznia 2021 r. i jest nakładana na napoje z dodatkami określonych rodzajów cukrów, substancji słodzących oraz kofeiny lub tauryny.

Obowiązek jej zapłaty spoczywa na osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która sprzedaje napoje do punktów sprzedaży detalicznej, prowadzi sprzedaż detaliczną napojów jako producent, podmiot nabywający napoje w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego albo importujący napoje spoza UE lub zamawiający u producenta wyprodukowanie napoju objętego opłatą.

W związku z wprowadzeniem nowej opłaty wśród przedsiębiorców pojawiła się wątpliwość, czy nieodpłatne przekazanie napojów np. kontrahentom w ramach prowadzonych akcji marketingowych, czy swoim pracownikom również wiąże się z obowiązkiem zapłaty wspomnianej daniny.

Niejasność ta została wyjaśniona przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 29 czerwca 2021 r., w której wskazał on, że co do zasady w przypadku nieodpłatnego przekazania napojów, przedsiębiorca nie ma obowiązku uiszczenia opłaty cukrowej. Ma to miejsce w przypadku np. przekazania napojów na cele dobroczynne, jako darowizna lub swoim pracownikom.

Zdaniem Dyrektora KIS, opłatę uiszcza się wyłącznie w przypadku wprowadzenia napojów na rynek krajowy, czyli ich sprzedaży.

Sprzedażą natomiast nie jest nieodpłatne wydanie napojów. Podobnie jest w przypadku przekazania produktów swoim kontrahentom w ramach działań promocyjno-reklamowych, gdy ich przekazanie jest zupełnie bezpłatne i nie wiąże się z obowiązkiem spełnienia przez kontrahenta określonych kryteriów jak m.in. uzyskanie określonego obrotu.

W przypadku, gdy „nieodpłatne” wydanie napojów jest uzależnione od uzyskania przez kontrahenta określonego obrotu lub spełnienia innego podobnego warunku – przedsiębiorca jest zobowiązany do zapłaty daniny. Wynika to stąd, iż w ocenie Dyrektora KIS, w takiej sytuacji nabywca otrzymuje od przedsiębiorcy więcej towarów za tą samą kwotę, a więc tym samym zmniejsza się cena jednostkowa produktu.

Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. 0111- KDSB1 - 1.4019.125.2021.2.MF

Podatek handlowy kosztem pośrednim

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji z dnia 28 maja 2021 r. uznał, że podatek od sprzedaży detalicznej można odliczyć od przychodu już z chwilą zapłaty.

W analizowanym przez organ stanie faktycznym, spółka której miesięczne przychody ze sprzedaży detalicznej przekraczały 17 mln zł od 2021 r. opłacała podatek handlowy. Zdaniem spółki, przysługiwało jej uprawnienie do pomniejszenia podatkowego przychodu o kwotę tego podatku już z chwilą jego poniesienia, ponieważ stanowi on koszt pośrednio związku z jej przychodami (art. 15 ust. 4d ustawy CIT). Stanowisko spółki potwierdził w całości organ podatkowy, odstępując od uzasadnienia.

Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS dnia 28 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.144.2021.1.AH

Niniejszy newsletter został przygotowany przez doradców AXELO Prawo i Podatki dla Biznesu / AXELO Ostrowski Domagalski i Wspólnicy sp. k. wyłącznie w celach ogólnoinformacyjnych i nie stanowi porady w rozumieniu polskich przepisów. Nie powinni Państwo opierać swoich działań/decyzji na treści informacji zawartych w tej prezentacji bez uprzedniego uzyskania profesjonalnej porady.
